

ЗВІТ ВСЕАМЕРИКАНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ
«НОВА УКРАЇНСЬКА ХВИЛЯ» ЗА ПЕРІОД
(червень 2011 – червень 2013 рр.)

New Ukrainian Wave
«Нова Українська Хвиля»
Всеамериканське громадське
об'єднання

12 Rome Ave. Staten Island, NY, 10304
e-mail: newwave4@gmail.com
tel. 347-420-7678

Автор проекту Христина Горбачевська
Голова Вашингтонсько–Балтиморського осередку
«Нової Української Хвилі»,

Звіт ВГО «Нова Українська Хвиля»
Святкове зібрання з нагоди п'ятиріччя організації

Червень 2012 рік, Філадельфія. Вітаючи делегатів та гостей святкового зібрання із п'ятиріччям організації, **голова Координаційної Ради Мирослава Роздольська** сказала: «Ми сьогодні з упевненістю можемо стверджувати, що за короткий відрізок часу “Нова Українська Хвиля” як громадська організація новоприбулих утвердилася на теренах США і стала дієвим учасником подій та процесів, як у діаспорі, так і в Україні.

“ Своєю діяльністю, спрямованою на консолідацію українців Америки, на збереження національної і духовної самобутності нашого народу, підтримання українських звичаїв, мови, освіти та мистецтва, Ваша організація здобула авторитет і повагу не лише серед представників четвертої хвилі еміграції, але й серед усього закордонного українства», - сказано у вітальній грамоті Надзвичайного і Повноваженого Посла України у США Олександра Моцика з нагоди 5-ти річчя організації.

Значення і роль організації у гуртуванні останньої хвилі еміграції у США відзначено також у вітальних грамотах від УККА, членом якого «Нова Українська Хвиля» стала у 2011 році, від Владики Павла Хомницького, Єпарха Стемфордської Єпархії, від побратимів із «Помаранчевої Хвилі».

Продовжуючи жити у двох вимірах, члени “Нової Української Хвилі” активно реагують на процеси в Україні. Про те, яким важливим є голос передової частини нашої еміграції, котра чітко усвідомлює свою роль і місію у сучасних Всеукраїнських процесах, говорив у своєму виступі **Почесний гість з України Голова ВО “Свобода” Олег Тягнибок.**

“ Саме тоді, коли у суспільстві панувала розгубленість щодо оцінки подій 9 травня у Львові, позиція української громади з діаспори у зверненні “Нової Української Хвилі” мала надзвичайно важливе значення. Це звернення, у якому засуджено висадку імперського десанту як політичну провокацію, було сміливою заявою, що без перебільшення, мала серйозний вплив на формування позиції громадянського суспільства» – сказав політик.

Голова Всеукраїнського об'єднання «Свобода» високо оцінив підтримку та подякував Координаційній Раді «Нової Української Хвилі» за сміливу та оперативну реакцію на провокаційну заяву Возняка, Химки та Ко, спрямовану на розкол опозиційних сил в Україні. Йшлося, зокрема, про виключення «Свободи» із Комітету Опору Диктатурі. Звернення “Нової Української Хвилі” до КОДУ із закликом докласти всіх зусиль для збереження і зміцнення єдиного опозиційного фронту, вироблення спільної стратегії і плану дій задля порятунку України підтримали тоді ще понад 15 громадських організацій з Канади та Європейських країн.

Співпраця громадських організацій останньої хвилі еміграції на світовому рівні має тенденцію до все більш скоординованих дій, коли йдеться про захист прав і свобод трудових емігрантів. Про це говорила також у своєму виступі Мирослава Роздольська, пригадавши про заяву 37 українських громадських організацій Європи, Америки та Канади проти порушення конституційних виборчих прав громадян України за кордоном.

Інша річ, як влада в Україні реагує на звернення та пропозиції своїх співгромадян, які намагаються донести досвід, здобутий у демократичних країнах світу. Вона не чує ні своїх виборців в Україні, ані тим більше своїх співгромадян чи діаспори поза Україною.

У цьому Координаційна Рада «Нової Української Хвилі» не раз мала можливість переконатись за п'ять років своєї діяльності. Два рази було представлено до Верховної Ради законопроект «Щодо внесення змін і доповнень до Закону про вибори народних депутатів».

Йдеться про практику застосування кореспондентського голосування, прийняття якого надало б можливість якнайширшої участі у виборах всім тим громадянам України, які не можуть прибути на виборчі дільниці. А таких по цілому світу – мільйони. А також було внесено до МЗС пропозиції до Міждержавної угоди про отримання в Україні пенсій, зароблених у США. Обидва проекти розроблені на основі світового досвіду і широкої практики застосування їх в багатьох країнах світу.

Окрім законотворчих напрацювань маємо приклад і живої участі у роботі виборних органів в Україні. Зокрема, член Координаційної Ради «Нової Української Хвилі» Остап Стахів став депутатом Львівської обласної Ради народних депутатів від ВО «Свобода», згадувалось у виступах.

Важливою ділянкою у своїй діяльності вбачає «Нова Українська Хвиля» і поширення знань, інформації про Україну в американському середовищі, співпрацю на урядовому рівні в країні проживання. Члени організації є активними учасниками Українських днів у Конгресі США, котрі кожного року організовує УККА. Є добра співпраця з владою наших осередків і на місцевому рівні. Зокрема, успішно пройшли дні України у Балтиморському Сіті Гол, ініційовані місцевим осередком, продовжується робота щодо встановлення зв'язків на рівні міст-побратимів України та США.

Багато розповідають про Україну американським глядачам і художні виставки, зорганізовані «Новою Українською Хвилею» у різних містах.

У жовтні-листопаді 2011 року успішним був мистецький проект «Ігри винахідливого розуму» за участю талановитих студентів Національної Музичної Академії України імені Петра Чайковського: Орест Смовж (скрипка), Арсен Яковенко (фортепіано), Володимир Роздольський (контрабас). Мета цього проекту – ознайомлення американського глядача з українською класичною та академічною музикою. Надзвичайно успішно пройшли концерти у Стемфордському університеті, Конектикут; у Посольстві України у Вашингтоні перед численною аудиторією представників дипломатичних місій різних країн світу, а також у Філадельфії та кількох інших містах Північної Америки.

Організація та участь у міжнародних наукових конференціях з питань міграційних процесів – це ще одне підтвердження, що володіємо великим потенціалом кадрів у різних галузях науки, культури, державобудівництва, – наголошено у головній доповіді.

Така різностороння діяльність є можливою завдяки самовідданій праці багатьох членів організації. Майже тридцять із них були нагороджені грамотами подяки з нагоди п'ятиріччя об'єднання.

Звіт Голови Координаційної Ради доповнили голови осередків: Надія Петрик (Філадельфія, ПА), Остап Стахів (Клівленд, ОГ), Галина Семеняк (Пасейк, Н.Дж.), Христина Горбачевська (Балтимор- Вашингтон), Тетяна Радь (Пітсбург, ПА), Наталія Ярова (Чикаго, ІЛ).

Того ж дня учасники звітно-виборних зборів обрали новий склад Координаційної Ради: Мирослава Роздольська (голова); Богдан Бохонок (заступник). Голови комісій, члени Координаційної Ради: Наталія Брандафі (Нью Джерсі, Н.Дж); Христина Горбачевська (Балтимор-Вашингтон); Олексій Нікітін (Нью-Йорк); Надія Петрик (Філадельфія, ПА); Тетяна Радь (Пітсбург, ПА); Галина Семеняк (Пасейк, Н.Дж); Остап Стахів (Клівленд, ОГ); Наталія Ярова (Чикаго, ІЛ) , Леся Лесик (Чикаго, ІЛ).

Зустрічі з українськими політиками

1-3 червня 2012 року. «Нова Українська Хвиля» організувала зустрічі громади Нью-Йорку, Пасейку, Н. Дж. і Філадельфії з Головою ВО «Свобода» **Олегом Тягнибоком та головою Київського обласного осередку «Свобода» Андрієм Мохником** і разом з «Помаранчевою Хвилею» та осередком «Свободи» з українською громадою Чикаго.

Зустрічі з Головою ВО «Свобода» **Олегом Тягнибоком**, що відбулися у перших числах червня у Нью-Йорку, Філадельфії, Пасейку та Чикаго, засвідчили неабиякий інтерес української громадськості до політика і до партії, яку він очолює. Велилюдні зібрання, гарячі дискусії перекреслювали той стереотип, який намагаються нав'язувати щодо цієї проукраїнської за своєю сутністю політичної сили, яку начебто не сприймають у демократичному світі через її радикалізм.

Ми отримали безліч подяк на адресу ВГО «Нова Українська Хвиля», як організатора зустрічей на теренах Північної Америки, за можливість такого відкритого спілкування з одним з найяскравіших сучасних українських політиків. Водночас усі ми мали добру нагоду переконатись у тому, що байдужість людей, на яку усі тепер нарікають, може дуже швидко змінитися на живу участь, якщо з'являється довіра до політиків.

Всі зустрічі розпочиналися піснею «Не пора, не пора», на слова Івана Франка у виконанні Заслуженого артиста України Остапа Стахіва, Голови Клівлендського осередку «Нової Української Хвилі», депутата Львівської обласної Ради народних депутатів від ВО «Свобода».

Заяви, Звернення

Травень 2011 року. Різко засуджуючи повернення до сталінських символів “Нова Українська Хвиля” вважає, що політична провокація висадки імперського десанту у Львові, отримала гідну відсіч і зокрема з боку ВО “Свобода”.

Квітень 2012 р. Заява за підписом 37 громадських організацій з різних країн світу щодо порушення виборчих прав українців, які голосуватимуть за кордоном. Конституційний суд України постановив, що українські громадяни, що проживають за кордоном, не зможуть проголосувати на одномандатних округах на виборах до Верховної Ради. Інтерв'ю на цю тему Мирослави Роздольської у прямому ефірі з Нью-Йорку в «Голосі Америки»

Квітень 2012 р. Заклик до об'єднаної опозиції - відповідь на лист Возняка, Кузя, Хімки і Ко. Заява Возняка, Кузя, Хімки і Ко. на руку діючому режиму, який, від самого початку оголошення виборів 2012 р. розпочав цілеспрямовано нищити опозицію. Це не що інше, як один ланцюг відпрацьованої технології.

“Закликаємо до єднання всі опозиційні сили заради перемоги демократії та порятунку України і засуджуємо будь-які намагання та заклики, які б сприяли розколу об'єднаної опозиції.” Ми звертаємося до сил об'єднаної опозиції, до Комітету опору диктатурі з закликом докласти всіх зусиль для збереження і зміцнення єдиного опозиційного фронту, вироблення спільної стратегії і плану дій.

Червень 2012 р. Закон Колесніченка-Ківалова – це посягання не на мову, а на територіальну цілісність України. Це ніщо інше, як заклик до протистояння. Це спроба розпалити громадянську війну?

Демократичні держави, дбаючи про національну безпеку своїх країн, різко протидіють подібним злочинам. Ківалови-колесніченки не просто негативно висловлюються про національні та державні цінності, вони горять ненавистю до народу, серед якого живуть, до держави, яку нахабно використовують у своїх цілях.

Жовтень 2012 р. Наближається надзвичайно відповідальний момент у житті нашої держави – вибори до Верховної Ради України, які відбудуться 28 жовтня 2012 року. Ці вибори – вирішальні в історії нашої країни як демократичної незалежної держави. Від нас, свідомих українців, а такими сьогодні повинні бути ми всі, залежить, чи утримаємо демократичний вибір України, чи штовхнемо її у полум'я громадянської війни. Візьміть у руки бюлетень, щоб Ваші діти і онуки не брали до рук зброю!

Листопад 2012 р. Ми, представники четвертої хвилі еміграції, яка є великим інвестором України, проте, як і більшість громадян в Україні, позбавлені цим режимом багатьох наших прав і свобод, звертаємось до новообраних депутатів.

Насамперед, до “Свободи”, якій на наших закордонних дільницях ми висловили найвище довір'я і віддали їй першість. Віримо, що час національних сил настав – час будувати вільну незалежну демократичну державу Україна. Нехай “не здригнеться Ваша рука” зупинити пограбування українського народу ненаситними ворогами України.

Молодь, яка голосувала за “Удар”, а на зарубіжних округах віддала Вам друге місце, вірить у Вашу спроможність поставити “нокаут” нинішнім мутантам від влади.

Такої ж мужності, яку сьогодні проявляє лідер “Батьківщини” Юлія Тимошенко, очікуємо ми і від Вашої фракції, шановні члени об'єднаної опозиції, у парламентській боротьбі. Ваш досвід нехай служить сьогодні Україні.

Злагоджена праця трьох опозиційних сил додає віри у перемогу всьому українському народові. Тільки такими, сильними своєю єдністю, хочемо ми бачити Вас у новому парламенті.

Наше особливе звернення до депутатів-самовисуванців, на котрих сьогодні здійснюється тиск з вимогою вступити у фракцію ворожих антиукраїнських сил. Не бійтеся. Кожна свідомо українська людина, яка любить свою землю, бажає добра і процвітання своїй Вітчизні, яка вболіває за майбутнє своїх дітей і онуків, розуміє, що це окупаційна сила, яка грабує свій народ. Вони дадуть і Вам можливість долучитися до цього злочину, щоб тримати Вас у своїй упряжці. Ми сподіваємося, що Ви не поведетеся на їхні спокуси.

Все українство і весь світ бачить повну неспроможність цієї влади до демократичних перетворень. Це агонія вмираючої совково-кланової системи. Будьте далекогляднішими. Вони аморальні, а Вам завтра буде соромно за зраду своїх виборців, за зраду України. Будьте пильними. Україна на межі життя і смерті. Нині історія у Ваших руках. Ми єднаємося з Вами духом і молитвою! За Україну, за її Волю!

Парламентські вибори 2012

Жовтень 2012 року. члени «Нової Української хвилі» були широко задіяні до роботи у виборчих комісіях. Було зорганізовано автобуси для поїздки на виборчі дільниці і оплачено їх.

Протестні акції у Нью-Йорку та Вашингтоні

Червень 2012 р. «Нова Українська Хвиля» підтримала і виступила спільно з УККА співорганізатором акції протесту у Нью-Йорку проти законопроекту Колесніченка-Ківалова.

Квітень 2013. Чиказький осередок “Нової Української Хвилі” разом з місцевим осередком «Свобода» зорганізували акцію “Вставай Україно, вставай діаспоро”.

Виступ Голови Координаційної Ради Мирослави Роздольської на Річних загальних зборах Світового Конгресу Українців

Серпень, 2011 р. Київ. Четверта хвиля – це багатомільйонна армія трудових емігрантів, котрі виїхали у пошуках праці у невіданий світ і знайшли себе у ньому. Це також багаточисельний загін людей, запрошених з постанням незалежної України працювати у діаспорі, що потребувала припливу свіжих кадрів для українських інституцій, церков. Складовою четвертої хвилі є і професійна еміграція науковців, митців, які теж проходять школу самореалізації у розвинених країнах світу. Це і наша молодь, яка виростає і формується у новому, але цілком природньому для неї середовищі.

Завдяки четвертій хвилі вибудувався нерозривний живий ланцюг, що єднає покоління і підносить українські громади в діаспорі на новий етап у розбудові Українського світу. Завдяки четвертій хвилі, Україна має великий потенціал кадрів, вишколений у демократичних країнах світу, людей з новим досвідом і новими знаннями.

Та настав час розпочати шлях у зворотньому напрямі – шлях повернення цих кадрів на Україну, ширшого залучення їх до розбудови своєї держави. Серед апатії, збайдужіння і зневіри, якими охоплене українське суспільство представники четвертої хвилі можуть і повинні вдихнути нову енергію та стати ключем до виходу із зачарованого кола, по якому 20 років ходить Україна.

Згадаймо, ж з чого починався стрімкий шлях розвитку країн Західної Європи в епоху Просвічення, або Новий курс США у 30-х роках минулого століття, чи піднесення наших галицьких сіл завдяки кооперативному руху у тих же 20-х-30-х роках минулого століття. Так, саме з просвіти, зміни ментальності, з парт, за які сідали села, міста, країни.

Тими партами для нашої людності став сьогодні весь світ, де проходять школу життя від 7-ми до 10-ти мільйонів українців, позбуваючись старих стереотипів мислення, утверджуючись як вільні особистості, впевнені у своїх силах.

На початку незалежності вони покидали Батьківщину, відчувши себе обкраденими, так як і основна частина громадян України. Тоді на кожного громадянина України припадало 59 тисяч доларів. Це був поважний старт для становлення середнього класу. Але, довірившись політикам, партіям, які мало чим відрізнялись одні від одних, ми всі прокинулись одного дня ні з чим, в той час, як інші стали мільйонерами. Ніхто не протестував, не боровся особливо за своє. Одні покинули країну, інші змирились. Та чи стало це уроком для нації?

У 30-х- 40-х роках Сталіну не вистачило поїздів, щоб вивезти всіх українців на Сибір. Нині українці самі добровільно купують квитки на літаки, поїзди та розчиняються серед інших народів. І нічого не залишиться від України, якщо віддамо ще й землю. Про це слід сьогодні кричати. Шукати вихід. Будувати громадянське суспільство, яке само себе захистить, бо ніхто інший цього не зробить.

Не довкола особи, а довкола духовних та національних цінностей пора єднатись. Народ не вийде більше захищати тих, хто вже раз його кинув, обдувив. На що тратимо нашу енергію, сили? Не подачок, а роботи потрібно сьогодні людям. Не видовищ, а праці, яка робить людину вільною. На цьому маємо акцентувати, і за це боротись. Все інше гра, яка губить народ і країну.

Морально-психологічний клімат в країні ще ніколи не був таким депресивним, як на двадцятому році незалежності. Немає студента, який би не хотів виїхати з країни, не зустрінеш молоді родини, яка бачить перспективу для своїх дітей тут на рідній землі. Люди живуть одним днем.

Якщо ще кілька років тому можна було побачити стремління створювати малі підприємства, розвивати свій бізнес, то сьогодні усе згортається, закривається. Енергія людей нетрансформована у розвиток економіки робить її мертвою, нежиттєздатною.

Безмірне нарощення капіталу кількома особами, на противагу повному зубожінню народу веде до катастрофи. Цей дисбаланс не може тривати довго. І у цьому великому селі, яким нині став весь світ, уже нема, і тим більше не буде де сховатись тим, хто нищить інших людей, нищить народи.

Спостерігаючи за ситуацією з боку, світове українське співтовариство намагається зробити свою ставку на іншого політика, в надії, що вона може повернути ситуацію в інший бік. Але при цьому ми не маємо довіри до свого народу, який уже сказав своє слово. Завеликі наші надії і на захід. Сьогодні, як ніколи найвищий час згуртувати наші інтелектуальні, духовні, національні сили, визначивши пріоритети національної стратегії і сісти за стіл переговорів із тією владою, яка є. Бо ми всі опинились на одному кораблі, який перебуває у катастрофічній турбулентності. Посадити цей корабель, хоча би на воду, можемо спільними силами. Виживуть пасажери у цьому кораблі, виживуть і керманічі. Іншого не дано.

Українська Всесвітня Координаційна Рада може очолити цей рух до згуртування національно-патріотичних інтелектуальних сил. Унапрямити зусилля на випрацювання програми земельної реформи, в основі якої захист інтересів кожного українця – вільної особистості – творця своєї долі і співтворця історії свого народу. На випрацювання програми повернення трудових емігрантів, потрібно відкрити можливості для праці на своїй землі. На розробці програми репатріації, згідно якої кожен українець в другому чи в третьому поколінні має право на повернення на батьківську землю, отримавши необхідні стартові можливості. І тільки тоді, коли всі механізми захисту будуть задіяні, можемо говорити про продаж землі. Сьогодні всі сили маємо сконцентрувати, щоб не допустити цього. Загальна мобілізація українців на захист національних інтересів – це нині головне завдання світового українства, громадських організацій і Української Всесвітньої Координаційної Ради. Тож зробімо все, що в наших силах, аби вийти з ситуації, в якій опинилась Україна, український народ.
Слава Україні!

Із виступу Мирослави Роздольської, Голови ВГО “Нова Українська Хвиля” на XXI Конвенції УККА

Вересень 2012 р. Йонкерс. Нью-Йорк.

Відродження громади, якщо дивитись на зовнішню сторону цього явища, відбулося. Відбулося спонтанно, без великих на то зусиль, завдяки новій еміграції, яка поповнила наші церкви, школи та стала активним організатором і учасником усіх подій на місцях. Наші громади зросли кількісно і якісно, і знову стали життєдіяльними.

Ми ж сьогодні хочемо говорити про глибшу сутність цього явища. А саме про відродження сили тієї громади української діаспори в Америці, яка у своєму недалекому минулому могла домогтися, визволення з жорен страшної КГБістської машини Патріарха Йосифа Сліпого. Громади, яка мала потугу наприкінці 60-х створити Світовий Конгрес Українців. Громади, яка змусила єпископів вивчити українську мову і зберегти церкву Св. Юра у своїй традиції і мові до нинішніх днів.

З такою громадою рахувався американський уряд, голосу тієї громади боялись навіть за залізною завісою. Чому ж сьогодні ми втратили той рівень великої української потуги? І це при тому, що за своїм складом наша діаспора в Америці має більше освічених людей, ніж коли би то не було. Людей, яким не можна дорікнути відірваність від України, бо вони живуть у двох світах - тут і там. Людей, які дуже добре знають українську реальність і українську ментальність і, водночас, мають досвід і школу іншого способу життя у демократичному суспільстві.

Настав час говорити відкрито про те, що насправді є на перешкоді відродження тої сильної громади. А це насамперед недовіра до тих, хто є іншими чи інакшими, тих, хто в основному і складає громаду, і від яких залежить її майбутнє.

Що сьогодні може подолати цей бар'єр недовіри і для чого це нам потрібно?

Для збереження того, що створено попередніми поколіннями, для збереження своєї ідентичності кажемо ми, випрацьовуючи головні завдання громади. Так, це важливо. Але найважливіше наше завдання – зберегти Україну незалежною державою. Скорумпована, обкрадена, вона на грані краху, вона у руках українофобів, злодіїв, для яких Україна територія, а не Батьківщина, і вони готові її приєднати, хоч до Росії, хоч до Марса, аби тільки сидіти на золотих унітазах.

У тому, що маємо нині таку Україну винні ми всі - моя генерація, яка масово перебуває в еміграції чи то у зовнішній чи у внутрішній, замкнувшись у своєму маленькому світі. Ваша генерація, яка спокійно віддала весь інформаційний простір України ворогам. Нині достатньо володіти умами, щоб завоювати чи знищити народ, що Росія дуже успішно робить. Діаспора ж великі капітали вкладала у купівлю будівель для амбасад в той час, як чиновники при владі вивозили з України мільярди в офшори. А за ті кошти можна було розбудувати медіаконцерни, телеканали.

Бракує державницького мислення, стратегії побудови держави та участі у цьому процесі сильної згуртованої нації. Усвідомлення наших помилок потрібне усім нам для того, щоб від поразок перейти до перемог. Найвища пора випрацювати стратегію розвитку української діаспори, як невід'ємної складової української нації. Діаспори, яка має не тільки право голосу, а й право живої

участі у розбудові держави. І ніхто не може дорікати: “Ви не будете нас учити”. Бо якби не мільярди, які надходять в Україну, від тих, кого не хочуть там чути, то Україна уже давно зазнала колапсу.

Скільки інститутів працює над випрацюванням стратегічної політики великих держав, в тому числі і в Росії по відношенню до того, як заволодіти Україною. А ми 20 років, як ті сліпці ходимо по колу.

В Україні наука знищена. Тим, хто розкрадає її багатства вона не потрібна.

У 1933 році малограмотні українські переселенці до США усвідомили, що для того, аби зберегти себе, як частину свого народу у чужому середовищі, потрібні духовні провідники і провідники нації. І вони заклали першу в Америці вищу школу у Стемфорді, КТ, на відкриття якої у 1934 році з'їхалось понад 10 тисяч людей.

Де наше розміння кадрової політики? Де виховання, підтримка провідників громади, нації? Навпаки - всі засоби, аби знищити. Чи була би нині “Нова Українська Хвиля” - структурно і організаційно розбудоване об'єднання четвертої хвилі еміграції, якби ми не змогли подолати опір, звинувачення у розколі громади. Другий рік ми у складі УККА. За п'ять років своєї діяльності ми довели, що працюємо на згуртування і розбудову громади. Згадую цей факт не тільки для того, щоб звільнитися від того психологічного тиску, який я і багато моїх колег, відчували протягом цих п'яти років. Було би важко вистояти, втриматись, якби не відчувала я на той час підтримки і благословення Блаженнішого Патріарха Любомира, який сказав: “Всі хвилі еміграції, що приїжджали, творили свої організації і Ви маєте на це право і потребу”.

Кажу це ще й для того, щоб ті, від кого залежить розвиток громади і випрацювання її політики, були більш гнучкими і особливо сьогодні по відношенню до тих сил, від яких залежать зміни в Україні. Бо й тут відчувається та сама зацикленість на старих стереотипах, зокрема, щодо підтримки справжніх національно-патріотичних сил. Думаю, що цієї хвороби можна позбутися, якщо буде ширше коло залучене до спілкування, обміну думками, випрацювання програми наших дій.

Задля зміцнення та розбудови сильної, згуртованої громади на теренах США Комісія Нової Хвилі еміграції внесла пропозиції, які були схвально прийняті учасниками Конвенції.

1. Подолати недовіру до нової еміграції, і сповна використати той потенціал, яким вона володіє на всіх напрямках діяльності.
2. Створити дієву комісію зв'язків з громадськістю задля розширення контактів, залучення до співпраці нових організацій і нових людей.
3. Запланувати на найближчий час круглий стіл з питань випрацювання стратегії розвитку діаспори, як невід'ємної складової української нації.
4. Вивчити кадровий, професійний, науковий потенціал української громади і створити базу даних.
5. Започаткувати Інститут провідників нації і громади. Чудова база для цього є у Стемфорді, КТ.
6. Більш оперативно інформувати громаду про діяльність, плани УККА, запрошуючи до обговорення важливих питань ширше коло громадськості.

На XXI Конвенції УККА, у якій взяли участь чотири делегати від «Нової Української Хвилі», Голову Координаційної Ради Мирославу Роздольську обрано членом Екзекутиви УККА.

Зустріч з Генеральним Консулом України у Нью-Йорку

Травень 2013 р. Під час зустрічі з Генеральним Консулом України у Нью-Йорку Ігорем Сабригою, яка відбулася 29 квітня цього року, Голова Координаційної Ради ВГО «Нова Українська Хвиля» Мирослава Роздольська передала проект Міждержавної Угоди про отримання американської пенсії в Україні американськими та українськими громадянами, випрацьований комісією з питань соціального захисту «Нової Української Хвилі», яку очолює Надія Петрик. Така угода дала б можливість українцям, які повертаються на Батьківщину, чи то американцям, які здійснюють бізнес в Україні, без перешкод отримувати свою пенсію та уникнути подвійного оподаткування.

Обговорено також питання щодо внесення змін у консульському обліку, продовженні та видачі паспортів громадянам України та пропозиції щодо законопроекту про трудову еміграцію в частині безмитного ввезення майна, автотранспортних засобів у разі повернення на Батьківщину.

Мирослава Роздольська наголосила і на важливості спрощення реєстру виборців, незалежно від того, знаходяться вони на консульському обліку чи ні, та на забезпеченні права голосу кожному громадянину України, незалежно від його статусу перебування в країні, зокрема у США.

Генеральний Консул, який у цьому статусі прибув до США наприкінці минулого року, запевнив у зацікавленні розвитку співпраці з громадськими організаціями та лобюванні поданих пропозицій,

зокрема стосовно пенсійної угоди.

Культурно-масова робота

Червень 2011 р. В день Пресвятої Трійці Філадельфійський осередок "Нової Української Хвилі" влаштував чудове свято в Українському Освітньо-Культурному Центрі. З нагоди 12-ліття квартету „Голубка” Філадельфійські творчі колективи останньої хвилі еміграції словом і піснею творили приємну атмосферу взаємного пошанування самовідданої праці на українській культурній ниві в Америці та далеко поза її межами.

Галерея Українського Освітньо-Культурного Центру прибрана вишитими картинами роботи Галини Ступень і дереворитами Юрія Костіва.

Квартет "Голубка" виступав у посольстві, у Конгресі США, на Бойківських фестинах в Україні, на численних фестивалях у різних містах Америки, на сцені Філадельфійського Українського Освітньо-Культурного Центру. Тут, на одному з концертів, майстерно виконували свою знамениту „Чарівну скрипку” разом з Народною артисткою України Ніною Матвієнко.

Січень 2012 р. вся українська громада м. Філадельфії, мала чудову нагоду набратися добрих емоцій на цілий рік, зустрітися з друзями, пригадати народні традиції щедрування, отримати справжню духовну насолоду. Це вже третій рік поспіль Філадельфійський Осередок "Нової Української Хвилі" (НУХ) разом з УОКЦ влаштовують святкування Щедрого вечора у приміщенні Українського Освітньо-культурного центру (УОКЦ). Після смачного обіду, який був частиною програми, учасники свята насолоджувались колоритним дійством оновленої фольклорної вистави за участю театральної групи НУХ під керівництвом Віри Губіцької.

Видовище, яке розгорнулось на сцені, було захоплюючим та вражаючим. Протягом двох годин українська громада цілковито занурилась у святкову феєрію, під час якої очі не переставали милуватися красою декорацій та костюмів, слух радували прекрасні голоси учасників фольклорної вистави, а серце наповнювалось невимовною радістю та благодаттю. Розпочалося свято Щедрого вечора з театралізованого дійства - української гостини з щирими та доброзичливими господарями: Параскою та Іваном. До них на свято завітав гурт щедрувальників з рядженою козою, циганом та лікарем.

З Різдом Христовим, колядою "Сумний святий вечір", господарів хати і гостей свята вітав Кобзар. Задум голови Філадельфійського Осередку НУХ Наді Петрик та керівника театральної групи Віри Губіцької оновити фольклорну виставу Щедрого вечора мав успіх. Включивши у гру нових персонажів - Князя Володимира, Княгині Ольги, Січових Стрільців, Біду, Козаків і Гетьмана, театралізоване дійство виглядало набагато цікавішим та багатшим. Все це справило чудові враження на публіку.

Пролунало багато колядок та щедрівок у виконанні вокальної групи середку НУХ, під керівництвом Марії Камінської, зокрема: «Добрий вечір, тобі», «В місті Вифлеємі», «Там на річці на Йордані». Особливого колориту українському святу додали декорації: вишивані рушники, килим, вовняні ліжники, посуд, а також одяг персонажів.

Після завершення урочистої вистави голова Філадельфійського Осередку НУХ Надя Петрик зініціювала збір благодійних пожертвувань. В результаті на добротинність для хлопчика Бориса, який проживає у Філадельфії і страждає на невиліковну недугу церебральний параліч, вдалося зібрати 868 доларів. Будемо сподіватись, що благодійність стане доброю традицією, яка продовжуватиметься і наступного року.

Гра акторів йшла від самої душі, від самого серця

Свято Щедрого вечора стало чудовою нагодою продемонструвати свої театральні навички для учасників фольклорної вистави. Здавалося, що перед тобою привідкрили завісу і дозволили доторкнутися до чогось рідного і вічного. Такий захід проводиться не вперше. І щороку він стає все популярнішим. Про це, зокрема, свідчить те, що щоразу подивитися на героїв театралізованого дійства, почути та поспівати колядок і щедрівок збирається все більше і більше дорослих і дітей.

Грудень 2012 Нью-Йорк. Колядою, вертепним дійством розпочав свою Різдвяну програму в Українському Інституті Америки, у Нью-Йорку, Пасейкський осередок "Нової Української Хвилі". Сорок п'ять учасників, серед яких дорослі і діти, цілі родини творили на сцені Різдвяну феєрію, перенесли багатолюдну глядацьку аудиторію в українську хату, в українське село, багате чудовими звичаями і традиціями. А після перерви на фуршет та вечерю знову запросили усіх присутніх до коляди, тепер уже спільної, яка тривала до пізньої ночі. Даруючи радість, учасники програми й самі наповнювались нею. Вони з вдячністю говорили про свого талановитого організатора багатьох цікавих справ – Галину Семеняк, Голову осередку, яка вміло гуртує наших співвітчизників в Пасейку, Н.Дж. та околицях. Тісно співпрацюючи з іншими громадськими

організаціями члени осередку є активними і бажаними учасниками усіх українських заходів не тільки на теренах Нью Джерсі, а й Нью-Йорку.

Квітень 2013 року Пасейський осередок «Нової Української Хвилі» успішно презентував свій новий музичний проект «Львівська каву в Пасейку», за участю «славного композитора, співака, перекладача, неповторного та чарівного батяра #001» Віктора Морозова. учасниками якого було понад 250 глядачів.

Голова організаційного комітету Ірина Лятошинська зразу ж після свята писала: «У переповненому залі, попиваючи запашну кавусю, ми слухали Віктора Морозова, разом співали, плакали і сміялися! Ми шалено горді і зворушені тим, що нам вдалося організувати цей вечір. Красно дякуємо Віктору Морозову за те, що він погодився приїхати до нас "на каву" і дати концерт, який тривав понад три години!

Складаємо щиру подяку фінансовим спонсорам "Львівської кави в Пасейку": Федеральній Кооперативі "Самопоміч", (Н.Дж.) у Кліфтоні (Self Reliance (NJ) FCU, Clifton) та корпорації "Міст-Америка", настоятелю церкви Святого Миколая в Пасейку Андрію Дудкевичу за повсякденну підтримку "Кави в Пасейку" від самого зародження ідеї вечора! Дякуємо нашим рекламним спонсорам: редакторам "Нової газети" Валентину Лабунському та Катерині Кіндрась, які не лише безкоштовно рекламували наш вечір, а й взяли інтерв'ю у Віктора Морозова напередодні події: читайте #17 від 25 квітня, 2013 тижневика.

Дякуємо головному редактору "Zakordonna Gazzette", Петрові Рибчуку за розміщення реклами та чудові фотокартки з самого вечора.

Низький уклін невтомним трудівницям, нашим жінкам-господиням, які працювали над приготуванням "легкої перекуски" 24 години поспіль, починаючи від закупівлі продуктів, аж до накриття маленького прощального столика після концерту опівночі! Це - Надя Довгань, Галина Невмержицька, Джулія Вислоцька, Маруся Дурбак. Дякуємо нашим жінкам, що варили свіженьку, запашну, львівську каву в джезвах (!) для понад 250 гостей вечора! А керували організацією фуршету та "Кав'ярнею" Люба Черен, Наталя Баран та Тетяна Вірна. Смачні канапки, солодкі плячки, "розлетілися" і з'їлися до крихти! Дякуємо барменам нашої "Кнайпи", Богдану Баран та Касі Ляшин, які щедро обслуговувати гостей вечора різноманітними напоями, включаючи знамените львівське пиво 1715! "Бо львівське пиво – то є кляса!"

Дякуємо нашим працюючим, галантним, усміхненим чоловікам, справжнім джентельменам, Володі Семеняку, Івану Рівному, Олександрю Купині, Михайлу Микиті, Андрію Рівному, Валерію Богатчуку, які після довгого робочого дня у п'ятницю та суботу, і у вихідний день в неділю допомагали із оформленням та прибиранням залу!

Дякуємо власнику компанії "Український експрес", ("Ukrainian Express"), Олександрю Ремесу, за надання транспортної допомоги. Дякуємо директору "Української Централі" Роману Дідуху за підтримку нашої ідеї та надання зали.

Атмосферу львівської площі у нашій "Централі" створювали декорації Наталки Верхоли, (Natalie Warchola, Warchola Floral Design), яка протягом тижня натхненно трудилася над малюванням львівських левів та вулиць! Дякуємо Нілі Кугнат, Марії Дудкевич та Галині Клименко за допомогу в оформленні нашої Централі за виконання невидимих, але важливих дрібних завдань для успіху нашого концерту.

Дякуємо нашому невтомному фотографу Мар'яні Гордейчук за прекрасні фотокартки з події, багато з яких є вже на нашій сторінці в Інтернеті, відеопродюсеру Орисі Кучер та "One Step Up Productions" (Orysia Kucher за створення рекламного ролика "Львівської кави в Пасейку" та за відеозйомку самого концерту, яку невдовзі також буде розміщено на нашій сторінці в Інтернеті. Дякуємо нашому поету Юрію Лазірко (Iouri Lazirko) за написання прекрасного вірша про Львів саме напередодні нашого вечора!

Дякуємо Олесі Семеняк (Olesya Semenyak) за чоколядки, прислані для вечора з самого Львова! Дякуємо Аліні Олійник (Alina Oliynuk) з Івано-Франківська, Світлані Ураловій зі Львова та Лілі Кавецькій з Києва за надіслані спеціально для нашого вечора книги про Гаррі Потера у перекладі Віктора Морозова!

Треба зазначити, що всі згадані тут особистості допомагали нам і працювали на успіх вечора безкоштовно!

Звичайно, жодний концерт не мав би успіху, якби не глядачі! Дякуємо всім, хто відгукнувся на наше прохання придбати квитки заздалегідь! Дякуємо гостям, які приїхали до нас "На львівську каву з Віктором Морозовим" з Нью-Йорку, Лонг Айленду, Пенсильванії, долаючи милі і трафік! Цей вечір

був справжній аншлаг! Радіємо, що вдалося зібрати так багато українців! Дякуємо вам, друзі! До нових зустрічей на каві в Пасейку!"

Червень 2013 Театральна група Філадельфійського осередку "Нової Української Хвилі" представила 16 червня одну із своїх, робіт нью-йоркським глядачам. Літературно-музична композиція "Там у лісі на полянці...", присвячена борцям за волю і незалежність України у виконанні молодих самодіяльних артистів під керівництвом Віри Губіцької, викликала багато емоцій. Бриніли сльози на очах глядачів, як спогад, очищення і надія. У залі було більшість старших людей, для яких події на сцені пригадували їхню молодість.

Почався цей день шани героїв походом членів "Нової Української Хвилі" від Українського Народного дому, що на Другій вулиці, до церкви св. Юра, де учасники свята молилися разом із парафіянами за душі полеглих за волю і незалежність України. Панахиду після Служби Божої відправив парох о. Бернард Панчук, ЧСВВ, у співслужінні з о. Петром Шишкою.

Перед початком вистави голова Координаційної Ради ВГО "Нова Українська Хвиля" Мирослава Роздольська привітала всіх, хто зібрався того дня в Українському Народному домі зі святом героїв і Днем батька, і побажала плекати гідне батьківство на славу свого роду і народу.

М. Роздольська також коротко розповіла присутнім про Всеамериканське громадське об'єднання "Нова Українська Хвиля", наголосила на тих викликах, які стоять сьогодні перед всім українством і закликала гуртувати наші сили та активніше долучатися до громадських справ задля утвердження України і української справи у світі.

І ось на сцені з'являються дівчата, які виглядають своїх коханих, що вимушені переховуватись від окупантів у лісі. Вони сумно співають "Весна іде, красу несе"...

Багато інших зворушливих сцен: мати благословляє сина на боротьбу з ворогом...

чотирнадцятилітній хлопчик, (його зіграв Степан Фицик), просить сотника (у цій калоритній ролі Зеновій Кметь) записати і його у повстанську армію, діти (Володимир Фалендиш з сестрою Вікторією) що ідуть по молоко, а зустрівши повстанців щиро зізнаються, як горять їхні серця любов'ю до України, передають героїчний дух, біль і тривогу того часу. Особливо глибоке відчуття, що це останній танець, для декого з молодих вояків мимоволі охоплює, коли на сцені фрагмент забави перед боєм.

Закінчилася вистава пісню: "О, Україно, о, люба ненько", яку, як і інші повстанські пісні разом з учасниками театрального дійства, емоційно співав увесь зал. Опісля, голова Філадельфійського осередку Надія Петрик представила поіменно всіх своїх артистів, висловивши особливу подяку керівнику театральної групи та режисеру Вірі Губіцькій. Роль та заслуга самої Надії Петрик у розвитку народної творчості серед членів Філадельфійського осередку "Нової Української Хвилі" як його голови, вмілого організатора і натхненника багатьох заходів є також неоціненно великою.

Присутній на виставі Народний артист України, керівник і режисер театру у Нью-Йорку Іван Бернадський, запропонував кільком молодим талантам співпрацю у своєму театрі. Така оцінка та тривалі оплески вдячних глядачів додали наснаги самодіяльним акторам "Нової Української Хвилі". У наступну неділю, 23 червня, вони порадують місцеву філадельфійську громаду своєю новою виставою.

Березень щорічно. Традиційними стали щорічні Шевченківські дні у Балтиморі **«Вічне слово Кобзаря»**, зорганізовані Вашингтонсько-Балтиморським осередком. Високий мистецький рівень неодноразово відзначали і представники Посольства України у Вашингтоні, які кожного року присутні на святкуваннях і як представники старшої, так і молодшої генерації українців.

Липень-серпень щорічно. Традиційним є й свято Івана Купала у Пітсбургу, ПА, зорганізоване місцевим осередком «Нової Української Хвилі», де на народні гуляння збирається вся українська громада Пітсбургу та околиць (**липень щорічно**). Такими ж масовими стали тут і «Козацькі забави».

Пожертви

У 2011 році «Нова Українська Хвиля» надала фінансову підтримку на лікування хворих дітей, пожертви на українські радіопрोगрами, школи українознавства, церкви \$5,546.00, а у 2012 році - \$5154.98, в тому числі на український музей у Стемфорді - \$500.

За підтримку багатьох заходів «Нової Української Хвилі» висловлюємо щирі подяку Українській Федеральній Кредитній Спільноті «Самопоміч» у Нью-Йорку.

27 червня 2013 р

Мирослава Роздольська, Голова Координаційної Ради
ВГО «Нова Українська Хвиля»